

448.**Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości**

z dnia 2 maja 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli w przedmiocie uiszczania opłat sądowych w znaczkach sądowych.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty sądowe (przepisy tymczasowe o kosztach sądowych *Dzien. Urzędowy Departamentu Sprawiedliwości* 1917 r. № 1, poz. 7, wraz ze wszystkimi późniejszymi zmianami) za wyjątkiem wskazanych w § 2 uiszczą się w gotówce lub w znaczkach sądowych. Opłaty sądowe, w sądach pokoju uiszczą się znaczkami sądowymi lub gotówką bez ograniczenia sumy. W postępowaniu przed sądami Naj-

wyższym, apelacyjnymi i okręgowymi opłaty poniżej 50 złotych można uiszczać gotówką lub znaczkami sądowymi. Opłaty powyżej 50 złotych do 200 złotych uiszcza się w kasach tychże sądów tylko w gotówce, opłaty ponad sumę 200 zł. winny być uiszczane gotówką wyłącznie do kas skarbowych.

§ 2. Opłaty w postępowaniu hipotecznym, opłaty stosunkowe w postępowaniu upadłościowym, opłaty w sprawach karnych (art. 35 do 42, 56, 57, 60 do 69 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, z wyjątkiem wypadków wskazanych w art. 40 i 67¹), opłaty w postępowaniu rejestracyjnym, kaucje kasacyjne, grzywny, opłaty za świadectwa do bronięcia spraw cudzych oraz kosztą postępowania w sprawie (art. 22 do 29 przep. tym. o kosztach sąd.)—będą uiszczane wyłącznie w gotówce.

§ 3. Minister Sprawiedliwości każdorazowo ogłosi w Monitorze kategorie znaczków sądowych puszczonych w obieg.

§ 4. Sprzedaży znaczków sądowych dokonywują sądowe kasy poborowe, sekretarze sądów oraz komornicy i pisarze hipoteczni.

§ 5. Niezużyte przez interesantów znaczki sądowe nie mogą być przyjmowane z powrotem.

§ 6. Znaczki sądowe nakleja się jedne obok drugich lub jedno pod drugim, o ile pozwala na to miejsce, bez odstępów na pierwszej stronie podania, pisma, względnie załącznika.

Znaczki sądowe dla uiszczenia opłaty kancelaryjnej nakleja się w aktach sprawy na oryginałach dokumentów, decyzji i t. p. pozostających w aktach, na wydawanych zaś stronom dokumentach należy zrobić wzmiankę o wysokości uiszczonej opłaty.

Jeżeli w myśl obowiązujących przepisów wolno pewnego rodzaju wnioski i prośby składać ustnie do protokołu, odpowiednio znaczki sądowe, dostarczone przez stronę, należy nakleić na odnośnym protokole.

§ 7. Naklejone znaczki sądowe należy skasować (unieważnić) bądź przez dziurkowanie, bądź przez

przekreślenie znaczków na krzyż atramentem tak, ażeby końce kresek przechodziły na papier, bądź przez odcisnięcie pieczęci sądowej w ten sposób, aby pieczęć zakrywała większą część pojedynczych znaczków i zachodziła z góry i z boku na otaczający je papier, prócz tego we wszystkich wypadkach należy zaznaczyć na znaczkach datę ich skasowania oraz obok nich sumę skasowanych znaczków za podpisem osoby je kasującej.

§ 8. Znaczki sądowe kasują w Sądzie Najwyższym, sądach apelacyjnych i okręgowych sekretarze, w sądach pokoju — sędziowie, a w urzędach sądowych — komornicy i pisarze hipoteczni.

§ 9. O ile służy stronie prawo żądania zwrotu uiszczonej opłaty sądowej w całości lub części, winien sąd wydać odpowiednią decyzję i odpis jej przesłać prezesowi sądu w celu asygnowania podlegającej zwrotowi sumy stosownie do § 49 i nast. przepisów rachunkowo-kasowych (Monitor Polski № 285 z r. 1921).

O wydaniu asygnacji, zarządzającej zwrot opłaty sądowej w całości lub części, należy odnotować na pokwitowaniu z przyjętej opłaty, lub obok naklejonych znaczków sądowych, którymi była uiszczona opłata, z wymienieniem kwoty ulegającej zwrotowi.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych: Lubelskiego, Warszawskiego i Wileńskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tymże dniem traci moc: 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 406), 2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 658), 3) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 793).

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Prezes Najwyższej Izby Kontroli: *Jan Żarnowski*